Sociaal-econmische barometer 2020: coronacrisis toont sterktes en kwetsbaarheden aan

Nieuws maandag 11 januari 2021

Sinds de Tweede Wereldoorlog hebben we geen crisis gekend zoals deze aangericht door een onverwacht virus. De coronacrisis veroorzaakt leed, veel leed. Zowel fysiek als psychisch, zowel sociaal als economisch. De sociaaleconomische barometer van het ABVV probeert op verschillende maatschappelijke domeinen lessen te trekken.

Deze crisis leert ons veel

- De economie en de samenleving blijven ook in crisistijden draaien, dankzij werknemers. De werknemers in de vitale sectoren en essentiële diensten op kop.
- De overheid en de sociale zekerheid proberen de schok op te vangen en ons door de crisis te gidsen.
- Een goede gezondheidszorg en behoud van koopkracht zijn essentieel om een crisis het hoofd te kunnen bieden.
- Solidariteit is het cement dat een samenleving bijeen houdt.

Sterkste schouders, zwaarste lasten?

De voorbije jaren is het onevenwicht tussen de ´weinigen met veel en de velen met weinig´ alleen maar toegenomen. Dat maakt dat velen al kwetsbaar waren toen ze met de crisis werden geconfronteerd. Er is geen betere statistiek om dit aan te tonen dan de vermogensongelijkheid.

In 2017 bezaten de 50 procent minst vermogende Belgische gezinnen ongeveer 9 procent van het netto vermogen. De top 10 procent meest vermogende Belgische gezinnen bezaten vijf keer zoveel, namelijk ongeveer 47 procent.

Verschil tussen man en vrouw?

Iedereen wordt geraakt door corona, maar sommigen meer dan anderen. In de sector die het meest in de vuurlijn staat, de zorg, is 78 procent van de werknemers vrouw. Maar een kort overzicht van de sectoren die door de regering als ´essentieel´ werden gecatalogeerd, leert ons dat in quasi al die sectoren vooral vrouwen werkzaam zijn.

Oplossingen!

De coronacrisis bewijst dat onze eisen volstrekt legitiem zijn. Ze zorgen voor meer gelijkheid, sociale rechtvaardigheid en solidariteit. Zeker nu. Het ABVV pleit voor het volgende.

- Een verhoging van de koopkracht. Daarom moet de wet van 1996 hervormd worden, het minimumloon naar 14 euro per uur gebracht worden en de uitkeringen naar de armoedegrens opgetrokken.
- Een sterkere en betere financiering van de sociale zekerheid en openbare diensten. Dat betekent concreet: meer mensen en middelen.
- Een meer doelgerichte ondersteuning van de bedrijven.

Bron: www.abvv.be